

Seksualiteit – heet hangijzer of ontwikkelingsmogelijkheid?

door Nicolaas de Jong

De seksuele revolutie ligt alweer zo'n 25 jaar achter ons, het gezin als hoeksteen van de samenleving staat onder druk. Huwelijken, relaties en gezinnen vallen veel uiteen, eenzaamheid en patchworkfamilies gaan hand in hand. Relatiebemiddelingsbureaus doen goede zaken. Wat is er aan de hand met onze relatievorming en geslachtelijkheid? Een aantal feiten en visies op een rijtje.

Enkele historische feiten

Sinds het einde van de 2^e wereldoorlog is wat betreft onze gezins- en relatievorming veel in beweging gekomen. Wat bij het begin van de 20^e eeuw nog heel gewoon was, namelijk dat je een gezin diende te starten en hiernaar je leven inrichtte, waarbij de vrouw zich naar de man diende te richten, werd tussen de wereldoorlogen in langzaam wat losser. De clerus verloor veel zijn macht over de mensen, waardoor een vrouw niet automatisch meer zwanger diende te zijn om een goede vrouw te zijn. Ook waren in de strijdende landen het aantal mannen gedecimeerd, waardoor er veel op de schouders van de vrouwen kwam te liggen, en dezen zich hierdoor meer emancipeerden. Maar ook verhardden, vermannelijkten. In Duitsland is Marlène Dietrich, met haar zware rookstem en femme fatale houding, hiervan een goed voorbeeld.

Na de 2e wereldoorlog ontstond uit de puinhopen van Europa de moderne samenleving. Daarbij emancipeert zich het individu, en is het economische niet langer alleen de basis voor samenzijn. Sterker nog: liefde wordt een luxe, men kan zich deze permitteren (wat veel oosterse samenlevingen niet van ons kunnen begrijpen; daar worden vaker verliefdheid en liefde gezien als een ziekte, en kan er tussen man en vrouw vanuit respect misschien soms liefde groeien, maar hoeft er niet te zijn). Anticonceptie maakte de geslachtelijkheid los van voortplanting. En vanaf de 50er jaren is er de sterke opkomst van een jeugdcultuur, waarbij individu en subgroep zich emancipeert van de ouderlijke waarden. 'Sex, drugs and rock'n'roll' wordt een leuze, daarna komen de hippies met hun sociale idealen. Dit heeft onder andere tot gevolg de seksuele revolutie in de 70er jaren, waarbij de seksualiteit werd onderzocht en binnenste buiten gekeerd, wat echter vaker een van de deelnemers ongelukkig maakte. Naast de emancipatie van de vrouwen, heeft dit ook de homoseksuele relatievorming geliberaliseerd. Daarna kwamen de 80er en 90er jaren met hun no nonsense kilte, en verhardden de man-vrouw verhoudingen. De aantallen alleenstaanden, en ook lat-relaties namen sterk toe, het aantal echtscheidingen steeg fors, en er was een sterke mate van vereenzaming gaande die nog steeds toeneemt. En in grote steden groeit de behoefte aan

prostitutie, met uitwassen als vrouwenhandel uit voormalige Oostblok- en Aziatische landen. En is de porno-industrie, mede door het internet, sterk uitgebreid. Er is een levendige behoefte aan seksualiteit, naast de uitholling van relaties en gezinssamenstellingen.

Daarnaast zijn er maatschappelijke bewegingen ontstaan om dit te doorbreken, zoals relatiebemiddelingsbureaus, ontmoetingsavonden voor alleenstaanden in wijkcentra etc..

Vanuit verschillende wereldvisies wordt er op sterk uiteenlopende wijze aangekeken tegen seksualiteit en relatievorming. Tantra, en in navolging hiervan de Osho-volgelingen, geloven in de vrije seksualiteit die dient te worden uitgeleefd daar hierdoor de scheppende levenskrachten vrij komen. Boeddhisme vindt dat men zich uit moet kunnen leven totdat men genoeg heeft en zich op iets geestelijks gaat richten. Taoïsten proberen de bij een orgasme vrijkomende krachten geestelijk te richten zonder een fysiek orgasme te krijgen. Zij menen daarbij verhardingen in het levenslichaam tegen te gaan, en zo de innerlijke soepelheid op de geest te blijven richten.

Veel op de geest gerichte visies prediken lichamelijke onthouding ofwel terughouding, waardoor men de vrijgekomen energie richt op het mentale. Wat hierbij dan opvalt, is dat mensen die dit zeggen te betrachten, veel helderheid kunnen uitstralen, maar waarbij men de warmte die doorleefd is, kan missen, welke men wel ervaren kan bij oudere mensen die een gezins- of relatieleven met lichamelijkheid hebben gekend.

Bekend is helaas ook bij veel mensen die als kind in een nonnenklooster zijn geweest, dat de nonnen door het afknijpen van hun seksualiteit vaak ook geniepig konden zijn en de kinderen psychisch pijnigden. Een blijvend trauma voor meerdere ex-internaatbezoekers. Andersom is bekend dat paters zich aan jongeren kunnen vergrijpen, hoezeer dit ook door de kerkinstanties wordt gepoogd geheim te houden dan wel te nivelleren (de paus heeft onlangs in de VS een gebaar van spijt vanuit de katholieke kerk naar de slachtoffers laten klinken). Er is hier iets wat niet klopt in de sociale omgang.

Uit dit ratjetoe kan ieder zijn keus maken. Jongeren wordt wel seksuele voorlichting gegeven, meestal echter vanuit technisch oogpunt, minder vaak uit relationeel-emotioneel oogpunt, met de vraag wat het lichamelijk omgaan met elkaar in de ziel teweegbrengt. De verdingde wijze waarop dat uit kan werken, toont zich in groepsverkrachtingen door veel jongere kinderen (soms rond de 10 jaar) en het fenomeen van de lover boys. Bij veel jongeren is waar te nemen dat zij geen ideale voorbeeldpersonen meer kennen zoals dat in de naoorlogse generaties nog leefde (bij voorbeeld Gandhi), maar dat zij louter en alleen een ankerpunt kunnen vinden in de eerlijke omgang in het sociale. Wordt dit door de mensen in hun omgeving, zoals opvoeders, geschonden, dan verliezen zij hun houvast. Voeg hierbij de invloed van films en TV, waar de overtoon heerst dat een zeer op lustbevrediging gericht beeld van man en vrouwrelaties wordt geschetst – een invloed waaraan veel kinderen die hierin

niet bewust worden begeleid, zijn blootgesteld – en je hebt een belangrijke oorzaak voor verwording op relationeel-lichamelijk niveau.

En dat veel relaties zich verbreken, heeft veel te maken met de voortgaande individualisering, waardoor een levenslange belofte tot trouw niet meer passen kan bij de individuele ontwikkeling en groei die iemand door kan maken. De leus wordt meer 'liefde duurt een liefde lang' in plaats van een heel leven, of zelfs nog daarna.

Enige esoterische feiten

Eind 19^e eeuw is het bewustzijn van de mensen veranderd, waardoor weer geleidelijk aan de zintuigen werden voorbereid om de werkelijkheden achter de fysieke wereld te kunnen gaan waarnemen. Als gevolg daarvan is aan het begin van de 20^e eeuw het levenslichaam losgekomen van het hoofdgebied. Dat heeft het mogelijk gemaakt om een scholingsweg vanuit het verstandelijke denken, door de ziel heen naar de geest te ontwikkelen, zoals dat in de antroposofie heeft vorm gekregen. Daarnaast kan men elke gedachte denken die men wil zonder hierbij de moraliteit te betrekken; elke gedachte kan even waar zijn, want het denken dat op basis van het levenslichaam gebeurt, is los gekomen van de moraliteit, die in het hart is gegrond.

In de 2^e wereldoorlog vond de kruisiging plaats van Christus in etherwereld, omdat de mens te zeer met het materialistische wereldbeeld verbonden was geraakt. Hierdoor is Christus dieper in de aardse sferen ingedaald dan was gepland, maar kan Hij uiteindelijk ook de aarde tot grotere geestelijke hoogten terugvoeren.¹ Bij Hitler en Mussolini valt heel duidelijk op dat hun moraal uit het hart verdwenen is. Uiterlijk zijn het moreel sterk bewuste mensen. Zo was Hitler vegetariër, werkte hard en offerde veel op, ook zijn eigen bondgenoten van de SA, maar kon hij zeer sterk immorele daden uitvoeren, zoals in het stelselmatig en kil bedacht uitroeien van Joden en Zigeuners, in de Endlösung. Zijn grote misgedachte was dat het volk, het ras voor het individu kwam en deze zich voor het volk diende op te offeren: vanuit het geestelijke ontwikkelingsperspectief omtrent de mens gaat het juist om de verdere morele ontwikkeling om het menselijke ik ten koste van het ras dat implodeert (en wel de blanke mens in het zenuwstelsel, waardoor we ten prooi kunnen vallen aan ons begeerten- en driftleven, waartoe we ons intellect in dienst van dat ongelouterde innerlijke leven kunnen stellen).

Door de daad van Christus kwam het levenslichaam los van het hartgebied. Dat heeft tot gevolg dat er sindsdien een directe weg tot de geest kan worden gemaakt door het hart, het gevoel heen. Dat is de weg die ook door het geweten, de moraliteit voert. Maar met en door de ziel kan men tot de levens-, zielen- en geestwerelden komen. Dat was begin 20^e eeuw nog niet mogelijk, Rudolf Steiner heeft hier als mogelijkheid op gewezen, maar kon dat nog niet als een weg neerzetten. Daarnaast is er ook veel moreel misgedrag mogelijk geworden, zoals aan de voorbeelden van de fascisten en nazi's moge blijken (die waren hiervan de voorlopers). Veel zelfmoordaanslagen kunnen

ook uit deze loslating worden begrepen, daar men zelf zijn moraal dient te vormen, en alle gedachten even waar kunnen lijken.

In onze tijd, alweer ruim 60 jaar na de 2^e Wereldoorlog, laat het levenslichaam ook steeds meer los van het onderlichaam, waar de driften leven. Dat betekent dat wij ons ook meer en meer met die driftsferen uiteen dienen te zetten, of we dat nu leuk vinden of niet. We moeten onze dubbelganger, die daarmee verbonden is, stevig in de ogen durven zien, anders gaat deze ons gedrag bepalen. Het heeft in de samenleving veel verworping en vervlakking van voorheen hooggeprezen morele waarden tot gevolg. Een uitwas is de reeds genoemde hoge vlucht van prostitutie en pornografie. Maar let wel: in de laat-Romeinse tijd was dit ook een zeer uitgebreid fenomeen. Wie ooit in Keulen in het Keltisch-Römisches Museum is geweest, zal zich de vele gevonden olielampjes kunnen herinneren, waar in terracotta pornografische afbeeldingen waren gegrift die niet voor de huidige onderdoen. Iets uit dat geheel kan duidelijk worden: we dienen nu bewust de weg door die levensdriften en lagere wensen (zielenlichaam) te gaan.

Nog een ander feit, dat ik in mijn astrosofische praktijk meermalen heb kunnen observeren, is dat meerdere van de individualiteiten die in de Middeleeuwen of vroeg-Christelijke tijd als heilige zijn benoemd, vaak hoge geesten, toentertijd hun lichamelijke hebben afgehouden en zo een geestelijke ontwikkeling hebben kunnen gaan, waarom zij ook geëerd werden. Nu komen zij terug, en dienen dit in te halen. Daarbij komt voor zulke hoge geestelijke mensen uiterlijk gezien bevreemdend gedrag voor, zoals seksuele uitwassen. Hier moeten zij blijkbaar doorheen gaan, om weer een evenwicht in hun ziel te kunnen scheppen die ook rekening houdt met het lichamelijke en de driften en behoeften die daaruit voort kunnen komen.

Consequenties

Voor de huidige tijd kun je het zo stellen. Wil je een geestelijke ontwikkeling gaan die de ziel op de geest richt, zoals de antroposofische scholingsweg beoogt, dan hoef je je niet direct te richten op het lichamelijke, al zullen we ons toch voort dienen te planten. Ook hier dient men echter de ziel te louteren, en niet de erin levende wensen en begeerten te ontkennen. De verbinding met het lichamelijke is echter redelijk vrijblijvend.

Wil je echter je werkelijk met het aardse verbinden door het hart heen, dan kun je de kwaliteiten van de mensenzoon, het scheppende innerlijke kindje, trachten te ontwikkelen. Daarmee ontwikkel je kwaliteiten van inspiratie/levensgeest en intuïtie/geestmens. Dan ga je eerder met je ik in de ziel door het levenslichaam heen, en daarin leven de driften. Deze dien je dus in de ogen te zien en aan te gaan. Een door de mens te bereiken doel staat weergegeven aan de hemel in het sterrenbeeld Ophiocnus, de Slangentemmer. Dat is het allerlaatste sterrenbeeld van de noordelijke Kring van Helden, die de menselijke ontwikkeling beschrijft.² Deze begint bij Hercules, boven de Slangentemmer in de zone van het dierenriemsterrenbeeld de Schorpioen.

Hercules is de mens die zich tot de aarde dient te keren en in het fysieke lichaam zijn ziel door de zintuigen heen te louteren. De Slangentemmer staat aan het einde van die ontwikkeling, en die moet proberen de slangenkrachten, de levenskrachten die zich uiten door begeerte en driften heen, te temmen en op te richten, zodat hij zijn geestmenskwaliteiten (die welke het aardse om kunnen vormen) zal kunnen ontwikkelen. Doel is dat hij die slangenkrachten temt, niet doodt. Het wordt dan ook vaker gezegd dat een mens zich uiteindelijk zodanig van zijn zintuigen zal dienen te bedienen, dat hij er volop van kan genieten, maar zich rechtop in eenheid kan houden zonder zich erdoor in driften en begeerten, kortom in hartstochten te laten verscheuren. Drift en begeerte worden dan tot eroskracht, dezelfde liefelijke energie die over de hele natuur is uitgespreid. Dit betekent, dat we ons met onze driften uiteen dienen te zetten, niet door ze te ontkennen (wat hierboven bij nonnen en paters is beschreven, met soms desastreuze gevolgen), maar juist door ze te leren kennen in de omgang met elkaar, en ze te temmen en zo eigen te maken. De slang is namelijk het beeld voor de levensboomkracht of kundalini (betekent slapende slang), die uit drie slangen bestaat wanneer die wakker wordt. Dat is verbeeld in de esculaap van Hermes; het gaat hier om een zwarte slang, die ahrimanisch/satanisch is en zich uit in hebzucht (ahriman wil bezit nemen van het leven), een witte slang van lucifer/de duivel, die leidt tot zelfzucht (lucifer richt zich op de ziel) en een transparant-rose slang die de beide andere twee uitbalanceert en zo het evenwicht houdt (in verband met Christus, het mensen-ik dat dient te balanceren in het levens- en zielenlichaam, en zo geestelijk tot ontwikkeling komt). Deze levensboomkracht is sinds de Atlantische tijd gaan stromen via de seksualiteitsorganen in plaats van langs de rug omhoog. Gaat men dus door de seksualiteit heen, dan komt men die krachten van begeerte, vervoering en hebzucht tegen in de uiteenzetting met de ander. Daarom is het zo belangrijk om die weg via het hart te zullen gaan, omdat daarin het ik leeft en kan balanceren. Daarmee wordt het met de ander tot het bedrijven, uiten van een vorm van liefde wanneer men vrijt. Is deze harteverbinding er niet, dan wordt het eerder dat men de ander gebruikt voor het uitleven van zijn eigen lusten. Dat is een nauw pad waarin men sterk de onverwerkte dubbelgangeraspecten van elkaar en van zichzelf kan tegenkomen. Mijn eigen ervaring hierbij is, dat het bedrijven van de liefde, wanneer dat met en vanuit het hart gebeurt, helderziend kan maken, zodat ik het karma met en van de ander, soms ook in relatie tot mezelf, kon waarnemen. En daarbij wordt direct een belangrijke sleutel duidelijk: wanneer men lichamelijk de liefde bedrijft, is het belangrijk dat men dat door het hart heen doet, dan is het in liefde ingebed, en kan het bewustzijn erbij. Er kunnen zich dan verborgen krachten in het fysieke lichaam openbaren die scheppende krachten in de geest kunnen opwekken. Zo niet, wordt het tot een ding, de ander tot de remedie ter bevrediging van de eigen driften, of een object om macht over te kunnen uitoefenen (waarbij men

zichzelf evenzeer tot slaaf maakt). En daar ligt het spanningsgebied rond de seksualiteit in de huidige tijd.

Wat dit laatste betreft, is er een boeiende beschrijving van de alchemist Withold Ehrler die gif van verschillende slangen homeopathisch heeft verwreven tot hoge potenties.³ Daaruit komt naar voren dat elke slang een mogelijkheid in zich draagt, vertegenwoordigt, om een speciaal gebied van de ziel open te gooien, en zelfs te verscheuren, doordat de mens ermee de weg van zonde en verleiding gaat, en zo uiteindelijk tot een diepere vorm van weten, gnosis kan komen omtrent zichzelf, zonder bedrog, met het in ogenschouw nemen van zijn eigen duistere kanten. Dat gaat echter geheel en al door een egocentrische houding ten opzichte van de ander heen, en kan zeer desastreus zijn in het sociale. Het kan een ontwikkeling zijn ten koste van anderen. Zo geeft de slang *Vipera Berus* aan dat de seksualiteit onherroepelijk tot verscheuring leidt, eenvoudigweg daar de partner anders is gebouwd en andere lichamelijke behoeften heeft. Dit op de ander projecteren, maakt jezelf tot het boze in diens/dier ogen; in de behoeften van de ander meegaan, maakt je voor jezelf tot onwaar en het boze. Beide gangen geeft een scheuring door gevoelens van schaamte en schuld, die op jezelf terugwerpen, en waarbij je tot hogere inzichten omtrent jezelf kunt komen. Trek je je hiervan terug, dan komen die onvervulde wensen die zijn gestoeld op gebrek aan zelfinzicht (aldus het bewustzijn van deze slang), je als begeerten tegemoet in andere situaties, of geven aanleiding tot ziekte. Enkel door je eigen behoeften en die van de ander heen gaan, kan tot zelfinzicht leiden. En daarbij zet je dan de liefde als relatie op het spel, om zodoende bij jezelf en/of de ander tot zelfinzicht te zullen kunnen komen.

Ook hier geldt weer, dat men met het ik dient te balanceren (de middelste, roze slang), aangezien men dan zichzelf en zijn karmische omgeving geheel zou kunnen verscheuren. De keuze op ieder moment ligt weer bij het individu.

Toekomst

In de volgende cultuurperiode, de Slavisch/Iranese, de Waterman-tijd, beginnend rond 3600, zullen zich niet zozeer gezinnen vormen, maar eerder karmische groepen, waar kinderen de ouders kunnen kiezen en deze ook voor hun conceptie bij elkaar trachten te brengen. Ik heb een tijdje doorgebracht in de leefgemeenschap Longo Mai in de Franse Vooralpen. Hier was een dergelijke oudervorming een voorwaarde, sliepen veel groepsgenoten om de beurt met elkaar, en kon je 's ochtends wakker worden met meerdere mensen in je bed. Ondanks de flink fascistoïde stemming die dit groepsmatige gedrag veroorzaakte, waren naar mijn mening de kinderen die hieruit waren ontstonden, en die je duidelijk als mengeling van verschillende ouders kon herkennen, daar gelukkig onder. Ikzelf kon maar moeilijk het individuele van de bewoners ontdekken, en ben ook snel afgehaakt.

In een verre toekomst zal de voortplanting niet meer via het fysieke lichaam van de moeder gebeuren, maar zal een ouder of ouderpaar de geestelijke naam van een kind kunnen horen, en dit zo zuiver uitspreken, dat deze hierdoor vanuit het strottenhoofd geboren zal kunnen worden. Dan is de mens echter al zo ver verfijnd in de levenswereld en weinig fysiek, dat er van fysieke geboorte op geheel andere wijze sprake zal zijn. Dan zal waarschijnlijk ook de seksualiteit geheel omgevormd zijn; dat proces begint al over een paar honderd jaren. Maar tot die tijd vermoed ik dat het goed is om zoveel als mogelijk van die driftmatige kant van de seksualiteit te doorgronden en de krachten erachter zich eigen te maken. Die zouden wel eens de sleutel kunnen zijn tot de uiteindelijke geboorte met en door het woord. Elke kunstenaar of anderszins scheppend actieve mens weet dat hij zijn libidokrachten of eroskrachten dient om te vormen, waardoor pas doorleefde, waarachtige kunst of werk kan ontstaan. Kortom, het temmen van de slang en ermee leren om te gaan, niet het doden ervan, is onze opgave wanneer we werkelijk door het aardse heen willen gaan en dit om willen vormen. En in zielsmatige ontmoetingen in lichamelijk contact kom je de ander en jezelf tegen.

Voetnoten

1. Zie het boek 'Die Geistige Ereignisse des 20. Jahrhundert – Eine Imagination' van Ben Aharon Iesayah, en mijn boek Esoterisch Christendom tot Heden, Rune-boek 1999?
2. Zie mijn boeken 'Kosmobiologie' en 'Wetenschap Anders'.
3. Zijn boek 'Die Schlangen – Der Archetyp der Sünde und Verführung' is in 1996 in eigen beheer uitgegeven (Freiburg i.Br.). Withold Ehrler is homeopaat.

Uit: Sampo Nr. 6